

[Forsvarsministeren.]

vi maatte undersøge i England, hvilke Muligheder der var for, at vi, der var i Krig med Tyskland og var blevet en allieret Nation, kunde tillade, at Ungdommen meldte sig til den britiske Hær, og for, at den britiske Hær vilde modtage dem. Under disse Forhandlinger afsluttedes Krigen i Japan ved Japans Kapitulation, og det viste sig da, at den samme Interesse, som de unge Danske havde vist for at deltage direkte i Kampen, ogsaa fortsat var til Stede for at komme til at tjene under de Opgaver, som da kom til at foreligge. De Allierede var rede til at modtage dem, og vi har ikke haft anden Stilling end at søge at tilrettelægge denne Tjeneste paa bedst mulig Maade, og det er derfor, Regeringen har tilladt Oprettelsen af disse Rekruteringskontorer, fordi man derved fik ordnede Forhold og sikrede sig, at de Vilkaar, hvorunder Rekrutteringen foregik, var tilfredsstillende og betryggende ogsaa for den danske Ungdom.

Jeg har ikke villet undlade at give det ærede Medlem denne Besvarelse, der ligger aldeles uden for den Forespørgsel, der er stillet.

Med Hensyn til selve Forespørgselen skal jeg udtale følgende. Bestemmelsen om Hvervning findes i Straffelovens Kapitel 14, der har til Overskrift: Forbrydelser mod den offentlige Myndighed. Denne Overskrift angiver altsaa Hovedsynspunktet for de enkelte Bestemmelser, derunder Bestemmelsen i § 128. Derefter er det ganske klart, at den Hvervning, der nu finder Sted, falder uden for Omraadet for § 128. Det er nemlig den danske Regering, der har tilladt Indretningen af det Rekruteringskontor, jeg har omtalt, til at organisere Hvervningen, og man vil sikkert erkende, at Tanken om, at det Kontor, der var anerkendt af den offentlige Myndighed og virkede efter Regeringens Bestemmelse, skulde kunne begaa en Forbrydelse mod den offentlige Myndighed ved at udføre sin Virksomhed, er urimelig.

I det, jeg har sagt, ligger tilstrækkelig Begrundelse for, at Hvervningen falder uden for Straffeloven, men det samme fremgaar af selve Ordene i § 128, der bruger Udtrykket: Hvervning til fremmed Krigstjeneste. Formaålet er nemlig at hindre en Svækkelse af den danske Stats Krigsberedskab; derfor er det nødvendigt at forebygge

den i Hvervningen liggende Fare for Landet. Dette Forhold gør sig ikke gældende i dette Tilfælde. Danmark er i Forvejen allieret med England, og Hvervningen tilsigter alene en Styrkelse af det allierede Krigsberedskab.

Jeg haaber, at jeg med disse Bemærkninger har beroliget det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen og befriet ham for en Ængstelse for, at der skulde foreligge en Overtrædelse af Straffeloven i denne Sag.

Forespørgeren (Oluf Pedersen): Forespørgselen drejede sig først og fremmest om en offentlig Drøftelse af offentlige Problemer. Det har været mig meget imod, at Rigsdagen blev stillet over for fuldbyrdede Kendsgerninger. Jeg maa forstaa den højtærede Forsvarsministers Svar med Hensyn til Deltagelse i Besættelsen saaledes, at det drejer sig om et dansk Tilbud og ikke om et Krav fra de Allierede, og jeg haaber, jeg har opfattet den højtærede Forsvarsminister rigtigt, naar jeg siger, at de Allierede ikke har ønsket denne Deltagelse. Jeg har bedt om et Svar og har Krav paa et klart Svar.

Saa sagde den højtærede Forsvarsminister, at det var beklageligt, at jeg har givet Udtryk for, at jeg gerne vilde af med de fremmede Tropper. Det er selvfølgelig kedeligt nok, at jeg har den Opfattelse, men det er nu min Opfattelse: jeg vil gerne snarest muligt af med disse fremmede Tropper, og jeg har sagt før her i Tinget, at det er ganske urimeligt, at vi skal deltage i Besættelsen af fremmede Lande, saa længe vi har andre Landes Tropper her i Landet.

Efter den Forklaring, som den højtærede Forsvarsminister vil give med Hensyn til Hvervning, skal det nu ikke være ulovligt at hverve til de allierede 50 Nationer. Der er altsaa snart ikke noget Land, man ikke kan hverve til efter den Forklaring. Jeg finder ikke Forsvarsministerens Svar tilfredsstillende. Man kan rejse det Problem: Har Regeringen og Rigsdagen staaet gar ved den Hvervning, eller er det Forsvarsministerens egen Opfindelse? Ifølge Folketingsprotokollen Sp. 1204 har Ordføreren for Venstre, det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram, sagt følgende:

„I øvrigt er der ikke særlige Forpligtelser, og nu er Krigen jo forbi, og vi er